

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ไขปัญหา วิชาสุขศึกษา
เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองแสงโคกน้อย*

A STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENT AND ABILITY TO SOLVE PROBLEMS OF
HEALTH EDUCATION SUBJECT IN ADOLESCENT RISK BEHAVIOR BY USING
PROBLEM-BASE LEARNING METHOD OF MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS
BANNONGSAGKOKNOY SCHOOL

วรัญญู โสชาติ¹, ธชา รุญเจริญ²

Waranyoo Sochat¹, Thacha Runcharoen²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น^{1,2}

Faculty of Education, Khon Kaen University, Thailand.^{1,2}

Email : Waranyoo.so@kkumail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ให้มีคะแนนเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของ จำนวนนักเรียนทั้งหมด 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 3) เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยง วัยรุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ให้มีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของ จำนวนนักเรียนทั้งหมด 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่มเป้าหมายในการ วิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองแสงโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 12 คน เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น 3) แบบทดสอบความสามารถใน

การแก้ปัญหา 4)แบบประเมินความพึงพอใจการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ร้อยละความก้าวหน้าและใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น มีค่าเฉลี่ย 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71 คิดเป็นร้อยละ 73.26 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 70/70 2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 3. นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น มีค่าเฉลี่ย 2.76 คิดเป็นร้อยละ 71.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.2 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 74.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 70/70 4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ มีเฉลี่ย เท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2. การแก้ไขปัญหา 3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the learning achievement of adolescent risk behaviors of Mathayomsuksa 3 students with problem-based learning must have a grade point average of not less than 70% of the full score and the number of students who pass the criteria not less than 70% of the total number of students, 2) to compare learning achievement Before and after school about teenage risk behaviors of Mathayomsuksa 3 students with problem-based learning, 3) to study the problem-solving abilities of Mathayomsuksa 3 students on adolescent risk behaviors by using problem-based learning Must have a grade point average of not less than 70% of the full score and the number of students who pass the criteria not less than 70% of the total number of students, 4) to study the satisfaction of learning management on adolescent risk behavior of Mathayomsuksa 3 students towards problem-based learning. The target group for this research was 12 students in Mathayomsuksa 3 at Bannongsaengkhoenoi School, Muang District, KhonKaen Province. The tools for conducting research were 1) 6 problem-based learning management plans. 2) Educational achievement test on adolescent risk behavior it was a multiple choice test. 3) A problem solving ability test. 4) A satisfaction assessment form. Data

analysis using mean standard deviation, percentage, percentage progression, and t-test statistics were used.

The research results were found that: 1. the students had the learning achievement of adolescent risk behavior with a mean of 3.66, the standard deviation was 0.71, representing 73.26 percent, and there were 11 students who passed the criteria, representing 91.66 percent, which was higher than the set criteria 70/70. 2. Comparison of the students' learning achievement after school is higher than before statistically significant at the level of 0.5. 3. The students had the ability to solve problems regarding the risk behaviors of adolescents with an average of 2.76 or 71.80 percent, the standard deviation was 0.2, and there were 9 students who passed the criteria, equivalent to 74.96%, and the standard deviation was 0.89, which was high. Than the set threshold is 70/70 4. Students are satisfied with the learning activities. The mean was 4.72 and the standard deviation was 0.15 at the highest level.

Keywords : 1. Learning Achievement 2. Ability to Solve Problems 3. Problem-based Learning

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

จากสภาพการณ์ในสังคมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปของสังคมปัจจุบัน และจะยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น จากปัญหาเล็กน้อยกลายเป็นปัญหาที่ใหญ่ และยากต่อการแก้ไขหากปล่อยไว้เรื่อยๆ ในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหามากมาย ทั้งปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของประชากรในประเทศ คุณภาพการศึกษา คุณภาพด้านการบริการสาธารณสุข ซึ่งทำให้สังคมไทยมีความเหลื่อมล้ำก่อให้เกิดความแตกแยก และประชาชนส่วนใหญ่ก็มีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่มีระเบียบวินัยความซื่อสัตย์ และการมีจิตสาธารณะ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งและความรุนแรงในสังคมไทย

จากพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นที่กล่าวมาข้างต้น และพฤติกรรมเหล่านี้กำลังมีแนวโน้มที่จะมีอัตราที่สูงขึ้น ตรงกับนายแพทย์ภาสกร ชัยวานิชศิริ รองอธิบดีกรมการแพทย์ กล่าวว่า จากข้อมูลการบำบัดรักษาผู้ป่วยยาเสพติด ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2561 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2562 พบผู้ป่วยทั้งหมด 3,803 คน เป็นเพศชาย 3,256 คน คิดเป็นร้อยละ 85.62 และเพศหญิง 547 คน คิดเป็นร้อยละ 14.38 นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ป่วยยาเสพติดแพร่ระบาดมากขึ้นในกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่มีอายุระหว่าง 12 -17 ปี ซึ่งเด็กและเยาวชนเหล่านี้คือ อนาคตของชาติ เป็นวัยที่มีความเสี่ยงสูงต่อการใช้ยาเสพติด เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกายที่เริ่มก้าวเข้าสู่วัยรุ่น เป็นช่วงของการปรับตัว มีการเปลี่ยนแปลง

ของระดับฮอร์โมนในร่างกายสูงที่สุด ทำให้มีความอยาก ร้อยยา กลอง มีความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งช่วงอายุนี้นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียน ทำให้โรงเรียนต้องมีบทบาทในการเข้ามาแก้ไขปัญหาเหล่านี้ (กรมการแพทย์, 2562)

วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มีความสำคัญต่อทักษะชีวิตในบุคคล ครอบครัว ประเทศ และสังคมโลกซึ่งมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาในระดับบุคคล ซึ่งส่งผลต่อประชากรโดยรวม กล่าวคือทักษะชีวิตมีความสำคัญต่อการแก้ไข ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาสารเสพติด ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ ปัญหาการทะเลาะวิวาทและการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ปัญหาครอบครัว ปัญหาสังคม ปัญหาการพัฒนาตนเองปัญหาสุขภาพร่างกาย เยาวชนเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจเพราะเป็นวัยเปลี่ยนจากเด็กเป็นวัยผู้ใหญ่ทำให้เยาวชนมีความกังวลใจด้านสุขภาพร่างกายหลายด้าน ทั้งรูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณและเสียง วิชาสุขศึกษาและพลศึกษามีทักษะชีวิตจะช่วยให้เยาวชนเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและความต้องการด้านจิตใจควบคู่กันทำให้เยาวชนสามารถปรับตนเองหรือรักษาตนเองในทางที่ถูกต้องเหมาะสมและปลอดภัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม การเรียนรู้นั้นผู้เรียนต้องมีโอกาสได้พัฒนาทักษะความสามารถให้เป็นที่ยอมรับทั้งตนเองและครอบครัว ครูผู้สอนต้องมีเทคนิคการสอน มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย พัฒนาสื่อการสอนที่สร้างสรรค์สร้างบรรยากาศในการเรียนที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นของผู้เรียนให้มีความสนใจ สนุกสนานกับการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อทัศนคติ การคิด การตัดสินใจมุ่งพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) จากการศึกษาแนวคิด วิธีการสอนต่างๆ ที่มีมากมายในปัจจุบัน ผู้วิจัยได้สนใจการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญโดยใช้ตัวปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียนมาเป็นกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งตรงกับการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่สอดคล้องกับ อริสา สินธุ (2561) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน(PBL) เรื่อง มหันตภัยยาเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน(PBL) เรื่อง มหันตภัยยาเสพติด มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน(Problem-based Learning หรือ PBL) เป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์และคิดแก้ปัญหา รวมทั้งได้ความรู้ตามศาสตร์ในสาขาวิชาที่ตนศึกษาไปพร้อมกันด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจึงเป็นผลมาจากกระบวนการทำงานที่ต้องอาศัยความเข้าใจและการแก้ไขปัญหาเป็นหลัก สอดคล้องกับการวิจัยของ โสภา ช้อยชด (2560) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในวิชาสุขศึกษา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เน้นใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดความสนใจและให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรม เป็นผลให้ผู้เรียนเกิดการ

เรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ขึ้นได้ด้วยตนเอง จากการศึกษาและอภิปรายของผู้เรียนเองซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาให้กับผู้เรียน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแนวคิดปัญหาเป็นฐานมาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้จากการใช้ปัญหาเป็นจุดตั้งต้น และเป็นตัวกระตุ้น ให้เกิดความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาที่ถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินชีวิตภายใต้สังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 โดยปัญหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่สามารถพบได้ในชีวิตประจำวันและเป็นเรื่องใกล้ตัวของผู้เรียน ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองแสงโคกน้อย ทำให้นักเรียนสามารถเผชิญกับปัญหาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ด้วยปัญญาอย่างเป็นระบบนำไปเป็นประสบการณ์หรืออุทาหรณ์ในการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานความถูกต้องเหมาะสม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

2.3 เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ให้มีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสุขศึกษาในหัวข้ออื่นๆ จากการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

3.2 เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนของครูในการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ไปประยุกต์ใช้จัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.3 นักเรียนสามารถเรียนรู้การคิด การแก้ปัญหา จากการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ไขปัญหา วิชา สุขศึกษา เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองแสงโคกน้อย มีรูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบการ ทดลองขั้นต้น(Pre-Experimental Design) โดยใช้รูปแบบ One Group Pretest-posttest Design กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านหนองแสงโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 1 จำนวน 12 คน จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ใน การดำเนินงานวิจัย 1)แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น จำนวน 6 แผน จากการศึกษาเอกสารหลักฐาน ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง ในกระบวนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ศึกษาเนื้อหาจากบทเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น เพื่อวิเคราะห์มาตรฐาน การเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระสำคัญของหน่วยการเรียนรู้ เพื่อแบ่งแยกเนื้อหาที่จะนำมาออกแบบสร้าง เป็นสถานการณ์ปัญหาต่างๆ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 2)แบบวัดผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่ายผ่านเกณฑ์ทุกข้อโดยมีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.35-0.78 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.34-0.78 3)แบบทดสอบความสามารถใน การแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 24 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 0.58-1.00 และผ่านเกณฑ์ทุกข้อนำข้อมูล ที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแต่ละข้อโดยยึด เกณฑ์การตัดสินดังนี้ คือค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.02-1.00 ผลปรากฏว่า ผ่านเกณฑ์ทุกข้อโดยมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.45-0.78 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ ระหว่าง 0.44-0.72 4)แบบประเมินความพึงพอใจ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด การเก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัย ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่ม สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น กับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งผู้วิจัย

ดำเนินการเก็บข้อมูลเป็นขั้นตอน ดังต่อไปนี้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนตามรูปแบบ การใช้ปัญหาเป็นฐานดำเนินการทดสอบทางการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ก่อนเรียนดำเนินการเรียนการสอนตามรูปแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น จำนวน 6 แผนและมีการทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนการจัดการเรียนรู้เมื่อดำเนินการเรียนการสอนตามรูปแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น จำนวน 6 แผน แล้วทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และแบบประเมินพฤติกรรม เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น หลังเรียนดำเนินการทำแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ร้อยละความก้าวหน้าและใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test)

5. ผลการวิจัย

5.1 การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนเรียนและหลังเรียน

จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	แผนการ จัดการ เรียนรู้	ก่อนเรียน (Pretest)		หลังเรียน (Posttest)		คะแนน ความ ก้าวหน้า	ร้อยละ ความ ก้าวหน้า
			คะแนน เฉลี่ย	S.D.	คะแนน เฉลี่ย	S.D.		
12	5	1	2.08	0.28	3.66	0.77	1.58	31.60
12	5	2	1.83	0.57	3.91	0.66	2.08	41.60
12	5	3	2.00	0.60	4.00	0.85	2.00	40.00
12	5	4	2.08	0.28	3.75	0.73	1.67	33.40
12	5	5	1.83	0.71	3.5	0.67	1.67	33.40
12	5	6	1.91	0.51	3.16	0.57	1.25	25.00
รวม			22.00	439.6	11.75	1.215	22.00	2.045
ค่าเฉลี่ยรวม			3.66	73.26	1.95	0.49	3.66	0.71

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 1.95 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ที่ 0.49 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเรียน 3.66 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.71 และมีคะแนนความก้าวหน้า 1.70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.16

5.2 ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คะแนนและจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังเรียน

แผนการ จัดการ เรียนรู้	จำนวน นักเรียน ทั้งหมด	คะแนน เต็ม	คะแนน				จำนวนนักเรียน			
			คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่าน เกณฑ์	ไม่ ผ่าน เกณฑ์	นักเรียน ที่ผ่าน เกณฑ์	ร้อยละ	ผ่าน เกณฑ์	ไม่ ผ่าน เกณฑ์
1	12	5	3.66	73.20	✓		12	100	✓	
2	12	5	3.91	78.20	✓		12	100	✓	
3	12	5	4.00	80.00	✓		12	100	✓	
4	12	5	3.75	75.00	✓		12	100	✓	
5	12	5	3.50	70.00	✓		12	100	✓	
6	12	5	3.16	63.2		✓	11	91.66	✓	
รวม			22	439.6			71	591.66		
ค่าเฉลี่ยรวม			3.66	73.26	✓		11	91.66	✓	

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 3.66 คิดเป็นร้อยละ 73.26 ผ่านเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนทั้งหมด 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.66 ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

5.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	12	11.75	1.215	19.041	.00**
หลังเรียน	12	22	2.045		

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนที่ 11.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.215 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนที่ 22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.045 จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

5.4 ผลการวัดความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจากแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตารางที่ 4 ผลการวัดความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจากแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนน				จำนวนนักเรียน			
			คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์	นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์
1	12	4	2.50	68.00		✓	9	75.00	✓	
2	12	4	2.65	69.00		✓	8	66.60		✓
3	12	4	2.85	71.25	✓		10	83.30	✓	
4	12	4	2.80	72.25	✓		8	66.60		✓
5	12	4	2.95	74.00	✓		9	75.00	✓	
6	12	4	3.05	76.25	✓		10	83.30	✓	
ค่าเฉลี่ยรวม			2.76	71.80	✓		9	74.96	✓	
S.D.			0.20				0.89			

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการวัดความสามารถในการแก้ปัญหาท้ายแผนการเรียนรู้ทุกแผน ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 เท่ากับ 2.76 คิดเป็นร้อยละ 71.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 74.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89 หลังจากที่ได้ผู้วิจัยดำเนินการปฏิบัติกิจกรรม การเรียนการสอนสิ้นสุดทั้ง 12 ชั่วโมงตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาอยู่ในระดับใด โดยมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา จำนวน 24 ข้อ โดยให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการ แก้ปัญหาของนักเรียนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

5.5 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน จำนวนนักเรียน 12 คน จำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยของแบบประเมินความพึงพอใจที่ 4.72 และเมื่อแยกตามด้าน ด้านบรรยากาศมีค่าเฉลี่ย ของแบบประเมินความพึงพอใจที่ 4.68 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยของแบบประเมินความพึงพอใจที่ 4.75 ด้านประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของแบบประเมินความพึงพอใจที่ 4.70

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ไขปัญหา วิชา สุขศึกษา เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองแสงโคกน้อย สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

6.1 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หลังเรียน คะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 3.66 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.26 ผ่านเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนทั้งหมด 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.66 ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียน ทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เป็นเพราะนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนได้ทำกิจกรรมการเรียน การสอน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน อย่างต่อเนื่องตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 12 ชั่วโมง เนื่องด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา เป็นฐาน แบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจปัญหา ขั้นที่ 3 ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า ขั้นที่ 4 สังเคราะห์ความรู้ ขั้นที่ 5 สรุปและประเมินค่าหาคำตอบ ขั้นที่ 6 นำเสนอและ ประเมินผลงาน ซึ่งขั้นตอนทั้ง 6 ขั้นตอนที่ได้นำเสนอไปนี้ เป็นกระบวนการสอนคิดแบบเป็นระบบโดย ผู้สอนต้องใช้สถานการณ์ปัญหานำเพื่อให้ผู้เรียนได้คิดและฝึกแก้ปัญหา ที่ได้ฝึกกระบวนการสังเคราะห์ ความรู้ การสรุปผลและประเมินค่าของคำตอบที่ได้ อีกทั้งยังเน้นให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม

กลุ่มได้เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ทำบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมาย และอธิบายได้ด้วยตนเอง และได้เชื่อมโยงกับสถานการณ์ที่นักเรียนได้พบเจอในชีวิตประจำวัน ประกอบกับได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์การเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่มีนักเรียนทั้งหมด 12 คน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 สอดคล้องกับ ปิยราช วรสวัสดิ์ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง วิเคราะห์ประเด็นสำคัญในประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม จำนวน 17 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องวิเคราะห์ประเด็นสำคัญในประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากการจัดการเรียนการสอน นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากการใช้ชีวิตในเรื่องของพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ มาเล่าหน้าชั้นได้และได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันของนักเรียน การจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานทำให้นักเรียนได้กล้าแสดงออกทางความคิดที่ไม่กลัวจะผิดหรือถูกสอดคล้องกับ สุภาภรณ์ แผ่นโผน (2561) จากการได้รับข้อมูลดังกล่าวผู้สอนได้ปรับเปลี่ยนวิธีการผู้สอนได้ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยให้คำชี้แจงแนะนำ ทำให้นักศึกษาทำโจทย์เพิ่มมากขึ้น เมื่อส่งงานจะให้คะแนน ให้คำชม ให้คะแนนจิตพิสัยในเรื่องของความรับผิดชอบ ความขยัน เป็นต้น และจากการปรับเปลี่ยนวิธีการสอน พบว่านักศึกษา จำนวน 9 คน สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากที่ไม่ค่อยสนใจเรียน หันมาให้ความสนใจเข้าเรียน ตรงตามเวลามากขึ้น และส่งงานได้ตามเวลาที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 81.81

6.2 การศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา มีคะแนนเฉลี่ย 2.76 คิดเป็นร้อยละ 71.80 ของคะแนนทั้งหมด และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 74.96 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และจากการสังเกตความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา ขั้นที่ 3 กำหนดวิธีการเพื่อแก้ปัญหา และขั้นที่ 4 การตรวจสอบผลลัพธ์ ซึ่งในระยะแรกนักเรียนยังไม่สามารถระบุปัญหาได้ หรือเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหา ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานทำให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนได้รับการฝึกฝนทักษะความสามารถในการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้น ได้ทำความเข้าใจกับปัญหาว่าอะไรคือสาเหตุของปัญหา และจะใช้วิธีการใดในการแก้ปัญหา อย่างต่อเนื่องตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีผลความสามารถในการแก้ปัญหาพัฒนาขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ โสภา ช้อยชิต (2560) ที่ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานและทฤษฎีประมวลสารสนเทศทางสังคมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์การกลั่นแกล้งทางโลกออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

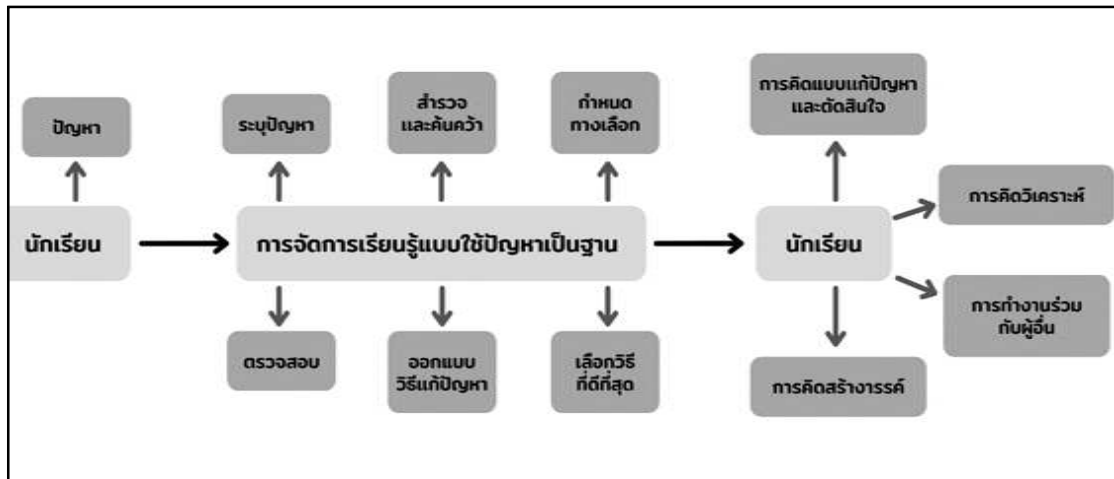
ผลงานวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และความสามารถในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมกรรมการกลั่นแกล้งทางออนไลน์หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มนักเรียนควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากผลการทดสอบความสามารถในการแก้ไขปัญหาของ นักเรียนสามารถทดสอบผ่านตามวัตถุประสงค์ ผ่านเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด แต่จะมีบางแบบทดสอบความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่มีคะแนนเฉลี่ยไม่ผ่านเกณฑ์ คือ แบบทดสอบความสามารถในการแก้ไขปัญหาท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (พฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวข้องกับยาเสพติด) และ 2 (พฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวข้องกับดื่มสุราและสูบบุหรี่) ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 68 และ ร้อยละ 69 เนื่องจากเป็นครั้งแรกของการทดสอบความสามารถในการแก้ไขปัญหาและนักเรียนยังไม่ให้ความสำคัญกับการสอบและมีนักเรียนบางคนไม่สนใจเรียนจึงส่งผลกระทบไปยังช่วงของการสอบแบบทดสอบความสามารถในการแก้ไขปัญหา และมีแบบทดสอบความสามารถในการแก้ไขปัญหา 2 แบบทดสอบที่จำนวนนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 (พฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาท) ที่มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ แต่จำนวนนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ เนื่องจากนักเรียนบางคนไม่ตั้งใจสอบทำให้ไม่ผ่านเกณฑ์แต่นักเรียนที่ทดสอบผ่านเกณฑ์มีคะแนนที่สูงทำให้คะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องกำชับนักเรียนให้ตั้งใจเรียนควบคู่ไปกับการทำแบบทดสอบให้เต็มความสามารถของนักเรียน รวมถึงการปรับเปลี่ยนการสอนให้นักเรียนมีส่วนร่วมด้วยกันมากขึ้น สอดคล้องกับ ภาริกา รุ่งพิชัยพิเชฐ และณัฐพร โชติยะกุล (2561) พบว่า พฤติกรรมการคุกคามในชั้นเรียนของกลุ่มนักศึกษา ตัวอย่างในรายวิชาหลักการแปรรูปอาหาร มีแนวโน้ม ลดลงเมื่อจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมจากการ สังเกตและประเมินผลของผู้วิจัย

6.3 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน พบว่า จากผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ซึ่งผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยรวม 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.15 ความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้คะแนนเฉลี่ยรวม 4.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.12 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ต่อไปเป็นด้านประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้คะแนนเฉลี่ยรวม 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.16 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด และด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ได้คะแนนเฉลี่ยรวม 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ สอดคล้องกับ นรนนท์ รัตนนนท์ไชย (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา โดยการจัดการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน ผ่านสื่อสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร พบว่า ผู้เรียนที่เรียนผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ปัญหาของฐานมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก จากการสังเกตและสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน นักเรียนได้รับประสบการณ์ใหม่ในการเรียนเพราะเป็นครั้งแรกที่ได้เรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ผลการประเมินความพึงพอใจได้มี 2 ข้อคำถามที่ได้คะแนนประเมินในระดับดี คือ ข้อที่ 2 บรรยายภาพที่ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม และข้อที่ 16 การจัดการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนไปใช้ในวิชาอื่น ซึ่งเกิดจากเมื่อรวมกลุ่มในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลและทำใบงานร่วมกันมีนักเรียนบางคนที่ไม่ได้ช่วยเพื่อนในกลุ่มทำใบงานและไม่รับผิดชอบงานของตนเองที่ได้รับมอบหมายและนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นครั้งแรกจึงยังไม่คาดว่าจะนำไปใช้ได้ในวิชาอื่น ๆ ดังนั้นครูผู้สอนต้องมีข้อตกลงและให้นักเรียนเห็นความสำคัญของงานที่ตนเองได้รับมอบหมายรวมถึงคอยตักเตือนนักเรียนที่ไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในกลุ่มทั้งในชั้นค้นคว้าและชั้นอื่น ๆ รวมถึงครูผู้สอนให้ความสำคัญกับการกล้าแสดงออกของนักเรียนโดยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้ออกมานำเสนอชิ้นงานหน้าชั้นเรียน

7. องค์ความรู้ใหม่

การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีใช้ปัญหาเป็นและความสามารถในการแก้ไขปัญหาช่วยเสริมสร้างสิ่งสำคัญต่อผู้เรียนอันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้หลากหลายด้าน นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้จากปัญหาที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน ได้นำประสบการณ์ของแต่ละคนมาเล่าให้เพื่อนได้รับรู้ นักเรียนได้พัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีการลำดับความคิด พัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการปรับตัวรับฟังความคิดเห็น

ของผู้เรียน เพื่อช่วยให้เรียนรู้และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการนำเอาความรู้ ทักษะ กระบวนการมาพัฒนา เสริมสร้างเพื่อนำไปสู่การใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

8.2.2 ครูผู้สอนในสถานศึกษานำวิธีการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเลือกใช้วิธีที่หลากหลายมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ครูควรดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้คำปรึกษาและส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนา กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้นักเรียนทุกคนได้ออกนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เพื่อเปิดโอกาส ให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้เพื่อเป็นการส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นได้เรียนรู้ร่วมกัน

8.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้วิจัยควรที่จะชี้แนะแนวทาง ให้เวลาในการทำกิจกรรมพอสมควร ครูไม่ควรเร่งรีบชี้แนะทาง ให้นักเรียนมากเกินไป เพราะจะเป็นการปิดกั้นความคิดของนักเรียน ผู้วิจัยควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 ในการดำเนินกิจกรรมครั้งต่อไป ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา เป็นฐาน ร่วมกับเทคนิคอื่น หรือมีการศึกษาตัวแปรอื่นร่วมด้วย

8.3.2 ควรส่งเสริมให้มีการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ไปใช้ จัดการเรียนรู้ในเนื้อหาและนักเรียนชั้นอื่นๆ

9. เอกสารอ้างอิง

กรมการแพทย์. (2562). เผยวัยรุ่นยุ่งเกี่ยวยาเสพติดมากขึ้น แนะนำแม่ดูแล/เป็นแบบอย่างที่ดี. สืบค้นเมื่อ 18 พฤศจิกายน 2562. จาก <https://www.facebook.com/fanmoph/posts/3631299150229747/>

นรนนท์ รัตนนนท์ไชย. (2560). การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา โดยการจัดการเรียนรู้ ปัญหาเป็นฐานผ่านสื่อสังคม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยางตลาด วิทยาการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- ปิยะราช วรสวัสดิ์. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง วิเคราะห์ประเด็นสำคัญในประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ภาริกา รุ่งพิชัยพิเชฐ และณัฐพร โชตยะกุล. (2561). การลดพฤติกรรมการคุยกันในห้องเรียนของนักศึกษาโดยประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบมีส่วนร่วม. วารสารปัญญาภิวัฒน์. 10(พิเศษ). 242-251.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สู่ศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุภาภรณ์ แผ่นโพน. (2561). การแก้ปัญหาให้นักศึกษาไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)1/13. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ กรุงเทพมหานคร.
- โสภา ช้อยชด. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานและทฤษฎีประมวลสารสนเทศทางสังคมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการเล่นแกล้งทางโลกออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อริสา สีนธ. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เรื่อง มหันตภัยยาเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

10. คำขอบคุณ

การวิจัยครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของอาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ด้วยความเอาใจใส่ปลุกฝังให้ผู้วิจัยมีวินัยละเอียดรอบคอบ มีความรักในการทำงาน ตลอดจนสนับสนุน ให้กำลังใจและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอขอบคุณ คุณพ่อสนาม โสชาติ คุณแม่วิลาวรรณ โสชาติ และนางสาวพนิดา พิมพ์ ครอบครัวนั่นเป็นที่รักยิ่ง ที่สนับสนุนและเป็นกำลังใจในการศึกษาของผู้วิจัยเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาของท่านอาจารย์และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง